

విస్మయ క్రమకథ

“ఐస్ క్రూట్!...ఐస్ క్రూట్!!”

ఐస్ క్రూట్ రావుడి డొక్యు సైకిలు పక్కవీధిలో వున్నా హేండిల్ బిగించిన సీనా రేకు డబ్బా మూతతో అతను చేస్తున్న శబ్దం..తకథం అంటూ తాళంలా.. ‘ఐస్ క్రూట్’ అనే మాట పాటలా ఉంటూ పిల్లలకి మేలుకొలుపు గీతంలా వినిపిస్తుంది. రకరకాల రాగాల్లో అరుస్తున్న అతని పిలుపు ‘ఐస్ క్రూట్’లా ఆకర్షిస్తుంది. నోరూరించేలా పిలుస్తాడు. “నేనొస్తున్నా పావలా రడీ చేసుకోండి పిల్లలూ” అన్నట్లు అతని చప్పుడు పిల్లల్ని పేచీ పెట్టడానికి ప్రేమేరు చేస్తున్నట్లుంటుంది!!

రావుడు వాళ్ల వీధిలోకి వచ్చేలోగా పిల్లలు పేచీ స్టార్ట్ చేసి పెద్దవాళ్లతో గెలిచి, పావలా బిళ్లలో నిలబడి ఉంటారు!!

ఎర్రరంగు ఐసు, కనకాంబరం ఐసు, తెల్లరంగు ఐసు, పచ్చరంగు ఐసు, ఆకు పచ్చ రంగు ఐసు, ద్రాక్ష పండురంగు ఐసు అంటూ పిల్లల చొక్కాలకీ, గౌనులకీ నూటయ్యే రంగుల్ని మేచింగు ఐసుల్లా వప్పించి అంటకట్టే చాకచక్యం రావుడిది!

ఐస్ క్రూట్!...ఐస్ క్రూట్!!

వేసవి సెలవులు రెన్నెళ్లూ ఇళ్లల్లో ఉండే పిల్లల్లో బాటు పట్నాల్నించి సెలవులకి వల్లెటూరు వచ్చిన పిల్లకీ...పెద్దవాళ్లతో ఈ ఐస్ క్రూట్ వేళ గందరగోళం తప్పదు!!

రోజూ ఐస్ క్రూట్ తింటే జలుబు చేస్తుందనీ, అసలవి మంచి బొబ్బతో (నీళ్లు) చేయరనీ, గొంతు ఇంత లావు వాచిపోతుందనీ ఆపరేషను చేసినా తగ్గదనీ...ఎన్ని రకాల బెదిరించినా ఐసు కొనితీరాల్సిందే.

పొద్దుట పాలు తాగటానికి పేచీ పెట్టి మధ్యాహ్నం ఐసు కొనటానికి బేరం పెట్టి సాధించుకున్న గడుసుపిల్లలు, అన్నం తినటానికి మారాం చేసి, ఐసుకొని పెడతానని ఒట్టేయించుకున్న గడుగ్గాయిలూ...అమ్మ, అమ్మమ్మ ఏదైనా పని చెబితే క్యాష్ (పావలా) ఎద్వాన్స్ గా తీసుకునే లంచాల మారీలు, తాతగారి జేబులోంచో, బామ్మపోపుల పెట్టెలోంచో చిల్లర పైసలు ఎత్తుకెళ్లే దొంగకృష్ణుళ్లూ...ఇలాంటి పిల్లల్లో ప్రతీ వీధి కోలాహలంగా వుంటుంది రావుడి సైకిల్ మోత వినపడేవేళ.

రావుడి రాక పిల్లలకి ఎంత సరదానో పెద్దవాళ్లకి అంత చిరాకు. మొహంమీదే రావుణ్ణి తిట్టిపోస్తూ వారానికొక్కసారి గానీ ఈ వీధిలోకి రావద్దని హెచ్చు స్వరంతో హెచ్చరిస్తారు. రావుడికి ఇదంతా మామూలే. 20 ఏళ్లుగా వేసవి కాలం వస్తే ఐస్ డబ్బా, వర్షాకాలంలో మొక్కజొన్నలూ, ఇంకోప్పుడు రేగిపళ్లూ ఇలా సీజన్ కి తగిన వ్యాపారాలు చేస్తూ తనకి ఎక్కడ బేరం దొరుకుతుందో అనుభవం మీద గ్రహించ

చిన జీనియస్ రావుడు! తను అమ్మదల్చుకున్న వీధిలో ఐస్ క్రూట్ అమ్మే వెళ్తాడు.

ఎవరైనా పిల్లలు పక్కవీధిలోకొచ్చి, డబ్బులిచ్చి ‘తెల్ల ఐస్ క్రూట్ ఇమ్మంటే’ రావుడు ఇట్టే పసిగట్టేస్తాడు. ఆ డబ్బులు దొంగ డబ్బులనీ అందుకనే, నోరు రంగు అవకుండా తెల్ల ఐస్ క్రూట్ అడుగుతున్నాడని!! తెల్ల ఐస్ క్రూట్లు అయిపోయాయని అబద్ధం ఆడేస్తాడు. దొంగతనం మంచిది కాదని చెప్పి చెప్పకుండా నీతి చెప్పేస్తాడు. పిల్లల ఇంటి ముందే ఐస్ అమ్ముతాడు. పావలా తీసుకుని చివాట్లు తింటాడు.

పేచీ పెట్టి కొనిపించుకునే గట్టిపిండాలు గెలిచేంతవరకూ ఆ వీధిలోనే నిలబడి రేకుమూత తాళం వేస్తూ ఐస్ క్రూట్ రాగాలు వినిపిస్తూ రెచ్చగొడుతుంటాడు.

రావుడి సైకిలు కరణంగారి వీధిలోకి వచ్చింది!

కరణంగారికి ఇంటిడు సంతానం. ముగ్గురు కూతుళ్లూ, ఇద్దరు కొడుకులూ, మొత్తం డజను మంది మనవళ్లు. చిన్నా చితకా ఇద్దర్నీ తీసేసినా పదిమంది ఐస్ క్రూట్ కోసం గోలెట్టే పిల్లలుంటారు!! పది పావలాలు నిఖార్సుగా వస్తాయి. పొర పాటున వాళ్లెవరైనా నిద్దర్లో ఉన్నా వాళ్లు లేచొచ్చేదాకా రాగతాళాలు కొనసాగిస్తాడు. తన బేరం అయితేగానీ మరో వీధి వెళ్లడు.

కరణంగారి పక్కెళ్లు ఆయనగారి తమ్ముడిది. తమ్ములుంగారికి లింగూలిటు కూమని ఇద్దరే పిల్లలు! ఆ ఇద్దరికీ వంశాంకురం ఒక్కడే రవి. వాడికి ఓ అరిగిపోయిన ఐస్ క్రూట్ ఫ్రీగా ఇచ్చి కరణంగారింటికి తోలేస్తాడు!

ఇంక చూడండి... రవి కరణంగారింటికి వెళ్లి ఐస్ క్రూట్ చప్పరిస్తుంటే అప్పుటికే ఆరున్నొక్కరాగంతో ఉన్న పిల్లల గోల ఉచ్చస్థాయికి వెళ్తుంది. రవిని తిట్టాలేరు, కొట్టాలేరు! చచ్చినట్టు వీధి చివరన ఉన్న రావుణ్ణి పిలిచి అందరికీ ఐస్ క్రూట్ కొనిపెడతారు. రావుడేసిన రవిబాణం ఆరోజు కూడా గురితప్పలేదు. కరణంగారి కమల విధి లేక వీధిలోకొచ్చి రావుణ్ణి పిలిచింది. రావుడు వచ్చాడు. పిల్లలు చుట్టుముట్టారు. కావల్సిన రంగులవి కోరుకుంటున్నారు. పిల్లల ముందు ఓడిపోతున్న కమల ఉక్రోషంగా “ఈ వీధిలోకి రావద్దన్నానుగా! పిల్లలు నీ దిక్కుమాలిన ఐస్ లు తింటే రొంప, దగ్గు వచ్చి, రోగాలూ రొమ్మలూ తెచ్చుకుంటున్నారు. ఏవేవో మురికి నీళ్లతో పాడు రంగులతో మీరి ఐస్ క్రూట్లు తయారుచేస్తారు. దానివల్ల పిల్లలకి ఏదన్నా అవుతుంది నాయనా.. అని ఎన్నిసార్లు చెప్పాలి!” అంటూ రెచ్చిపోయింది.

రావుడు...చిన్నగా నవ్వుతూ “నీకేంటమ్మా డాక్టర్ గారి పెళ్లానివి! మందులన్నీ పెట్టో పెట్టి తెచ్చుకొస్తావ్. నేను పిల్లలకి ఇస్తాను. మీరు మందు బిళ్లలు ఇయ్యండి!” అన్నాడు. తోక తొక్కిన తాచులా బుస్సుమంది కమల. “పెద్దవాడివయ్యావు. నీకూ పిల్లలూ, మనవలూ ఉంటారు. వాళ్లకేదైనా అయితే నువ్వెంత కంగారుపడతావు? ఈ పాదైసుల వల్ల గొంతువాచి వాన్సిల్స్ వస్తే ఆపరేషన్ చేయాలి తెల్పా!!”

రావుడు...చిన్నగా నవ్వుతూ “నీకేంటమ్మా డాక్టర్ గారి పెళ్లానివి! మందులన్నీ పెట్టో పెట్టి తెచ్చుకొస్తావ్. నేను పిల్లలకి ఇస్తాను. మీరు మందు బిళ్లలు ఇయ్యండి!” అన్నాడు. తోక తొక్కిన తాచులా బుస్సుమంది కమల. “పెద్దవాడివయ్యావు. నీకూ పిల్లలూ, మనవలూ ఉంటారు. వాళ్లకేదైనా అయితే నువ్వెంత కంగారుపడతావు? ఈ పాదైసుల వల్ల గొంతువాచి తొన్నిల్ వస్తే ఆపరేషన్ చేయాలి తెల్సా!!”

‘తెల్సమ్మా, నేనూ మా మనవడికి మీ కాకినాడొచ్చి ఆపరేషన్ చేయించాను! సులాగ్గానే వున్నాడు. అప్పటినుంచీ ఆ వెదవ ఐస్ క్రూమ్ కావాలని గోలచేస్తే, ఆరు రూపాయలెట్టి అట్టడబ్బాలో డబ్బా ఐసుక్రీము కొనిపెడుతున్నాను. నువ్వయినా, నేనైనా, పిల్లల ముచ్చట తీర్చాలి గదమ్మా’ అన్నాడు.

కమలకి జవాబే దొరకలేదు. కానీ కోపం దిగలేదు.

“మా నాన్నతో చెప్పి నిన్నీ వీధికి రాకుండా చేస్తానుండు...” అంటూ హెచ్చరించింది.

రావుడు ప్రశాంతంగా నవ్వుతున్నాడు. “ఒక్కటడుగుతాను చెప్పండమ్మా... మీ గెడ్డం కింద ఆ మచ్చేంటి?” అన్నాడు.

కమల వాగ్ధాటి అగిపోయింది. కోపంగా ఉన్న ఆమె మొహంలో నన్నటి చిరు

నవ్వు మొదలైంది.

చిన్నప్పుడు ఈ ఐస్ సైకిల్ రావుడు రాగానే ఎగిరి గంతేసేది. ఓసారి అతను వెళ్లిపోతాడనే ఆత్రం కొద్దీ పరుగెట్టుకెళ్తూ బోర్లా పడింది. గెడ్డం పగిలి 4 కుట్లు పడ్డాయి. చందమామ లాంటి ముఖానికి చక్కని మచ్చ మిగిలింది.

అదే రావుడు-అదే సైకిల్-అదే డబ్బా-అదే తాళం-అదే పిలుపు. అప్పుడు తను ఐస్ క్రూమ్ కోసం పెట్టిన పేచీ అంతా గుర్తొచ్చింది.

రావుడుకేసి చూసింది. జుట్టు రాలిపోయింది. తెల్లగెడ్డం వచ్చింది. చిన్నప్పుడు ఎలా నవ్వేవాడో ఇప్పుడూ అలాగే నవ్వుతున్నాడు.

“నువ్వు పడ్డ సర్దాలూ, సంతోషాలూ పిల్లలు పడకూడదామ్మా? వాళ్లకి జలు బొస్తే, జబ్బొస్తే చూసుకోడానికి పెద్దోళ్లున్నాం. మందులూ ఉన్నాయి. ఇప్పుడు అళ్లని ఏడిపిస్తే ఏదేదే గొంతు వాచిపోద్ది. నువ్వేమో నా ఐస్ క్రూమ్ తింటం మూలాన్నే వాచిందని కొత్త కథ చెప్తావు” రాముడు మాట్లాడుతూ మాట్లాడుతూ పిల్లలందరికీ ఐస్ క్రూమ్స్ అందించాడు. కమల చిన్న పిల్లలా “నాకు కూడా ఓటి ఇయ్యి -ఎర్రదియ్యి-తమలపాకులేసుకున్నట్లు నాలిక పండాలి” అంది.

రావుడు పిల్లల డబ్బులన్నీ తీసుకున్నాడు- కమలకి మాత్రం ఫ్రీ.

